

داروهای خارجی هم حق بیمه تعلق می‌گیرد) که مبلغ آن ۲۰۳۵ میلیارد تومان در سال ۱۳۸۹ بوده است و با در نظر گرفتن سود ماهانه ۱/۲ درصد که بانک‌ها بسیار بیشتر از این مبلغ پرداخت می‌کنند میزان دیر کرد ۷ ماهه آن می‌شود:

میلیارد تومان $2035 \times 7 \times 1/2 = 170/94$
 آیا کسی این مبلغ را که در حدود ۱۷۱ میلیارد تومان می‌باشد، و به صورت کاملاً غیر قانونی فقط به خاطر آن که در صورت اعتراض به این روند، شرکت‌های بیمه‌گذار تهدید به قطع قرارداد می‌کنند، به حساب می‌آورد. آیا قانونی علیه شرکت‌های بیمه‌گذار جهت این دیر کرد تنظیم می‌گردد؟ و هزاران آیبی دیگر...»

■ حق فنی و بیمه‌ها

جناب آقای دکتر محمد ح از تهران برای ماهنامه دارویی رازی چنین می‌نویسد:
 «... هنگامی که قصد دارند تعرفه حق فنی داروسازان را بردارند، محاسبات آن چنانی انجام می‌دهند که میلیاردها ریال پول مفت و بی‌زبان به صورت غیر قانونی به جیب داروسازان می‌ریزد ولی هیچ کسی حساب نمی‌کند که چه مقدار از پول این داروسازان به جیب شرکت‌های بیمه گذار می‌رود. طی چند سال اخیر، شرکت‌های بیمه‌گذار به طور متوسط ۷ ماه دیر کرد در پرداخت سهم خود به داروخانه‌ها داشته‌اند. چنانچه فرض کنیم بیمه فقط به داروهای تولید داخل تعلق گیرد (هر چند به برخی

■ نامه‌های تجاری عجیب

سرکارخانم دکتر یگانه از اسامی تجاری عجیب گله دارند و بیان می‌دارند:

«شرکت‌های داروسازی داخلی، اسامی عجیب و غریبی برای محصولات تجاری خود انتخاب می‌کنند که ما داروسازان شاغل در داروخانه را به زحمت فراوان می‌اندازند. از مسؤولان محترم سازمان غذا و دارو چند درخواست دارم:

با نظارت بیشتر، اجازه ندهند تا این اسامی عجیب و غریب بر روی دارو گذاشته شود. گاهی اوقات شباهت این اسامی با برخی داروهای متفاوت خارجی ممکن است باعث اشتباه در عرضه دارو

به بیمار شود.

شرکت‌های داروسازی خارجی معمولاً کتابچه‌ای به نام وادمکوم از محصولات خود منتشر می‌کنند که نام تجاری، نام علمی، مکانیسم اثر، موارد مصرف، عوارض جانبی و ... محصولات خود را به اطلاع داروسازان می‌رسانند که در ایران کمتر کارخانه‌ای چنین کاری می‌کند. شاید لازم باشد که این کار نیز اجباری گردد.

توسط سازمان غذا و دارو CD از اسامی تجاری و اسامی علمی داروهای کارخانجات مختلف تهیه شود تا بتوان با جستجوی آن مشکل داروسازان شاغل در داروخانه و بیماران را حل کرد.

